

تاریخچه کلیسای سن میگل
مسیر قدیمی سانتافه، سانتافه، نیومکزیکو ۸۷۵۰۱ ۴۰۱
www.sanmiguelchapelsantafe.org

کلیسای سنت مایکل، یکی از مهمترین و در عین حال نادیده گرفته شده ترین مکان های تاریخی ملی، قدیمی ترین بنای مذهبی کاتولیک در ایالات متحده است. سن میگل که تقریباً همزمان با تأسیس شهر سانتا، حدود سال ۱۶۱۰ ساخته شد، بر روی **پایه اصلی خود** بر روی یک خانه سرخپوستی پوئبلو (حدود ۱۳۰۰) قرار دارد. این کلیسا در تقاطع مسیر قدیمی سانتافه، ال کامینو رئال و مسیر اسپانیایی واقع شده است. این کلیسا در ابتدا به عنوان زیارتگاهی برای سنت مایکل، فرشته مقرب، ساخته شد و به عنوان مکانی برای عبادت کاتولیک ها برای بومیان مکزیکی، مبلغان فرانسیسکن، فاتحان اسپانیایی و سرخپوستان بومی پوئبلو مورد استفاده قرار گرفته است. تصور می شد که ساختار اولیه آن مستطیل شکل بوده و از کف خاکی و سقف گلی تشکیل شده باشد.

(این کلیسا به احتمال زیاد توسط بومیان استان تلاسکالا (Tlas - cal - a) مکزیک که به عنوان کاتولیک، متحدین اسپانیایی و مهاجران به نیومکزیکو آمدند، ساخته شده است. آنها این کلیسا را برای خود و سربازان اسپانیایی تحت نظارت فرانسیسکن ها ساختند. این کلیسا در منطقه **باریو د آنالکو واقع شده است که در زبان ناتل** به معنای "آن سوی رودخانه" است. این منطقه در فاصله ۲.۵ بلوکی جنوب پلازا قرار دارد و جایی است که غیر اسپانیایی ها در آن کار و زندگی می کردند. این کلیسا در سال ۱۶۴۰ به دست لوئیس د روخاس، فرماندار ایالتی که با مقامات کلیسا اختلاف داشت، تا حدی تخریب شد.

در سال ۱۶۸۰ هدف شورش پوئبلو قرار گرفت و به عنوان پایگاهی برای متحدان اسپانیا مورد استفاده قرار گرفت. سقف کلیسا سوخت و بخشی از دیوارها آسیب دید. همه کسانی که در کلیسا پنهان شده بودند، جان باختند. این یک حمله هماهنگ بود که اسپانیایی ها را برای تبعیدی ۱۲ ساله تا ال پاسو در جنوب راند. در سال های ۱۶۹۲-۱۶۹۳، **فرماندار کل، دان د وارگاس**، با جنگیدن به سانتافه بازگشت و منطقه را برای اسپانیایی ها بازسازی کرد. دومین بازسازی سن میگل در سال ۱۷۱۰ به پایان رسید.

در سال ۱۷۹۸، شهردار سانتافه، **خوزه آنتونیو اورتیز**، بودجه تعمیرات اساسی و ساخت محراب زیبایی را تأمین کرد که نشان دهنده **Retablo (reredos)** معماری استعماری اسپانیا توسط **"لاگونا سانترو"**، هنرمندی ناشناس اما بسیار تأثیرگذار است که بین سال های ۱۹۹۶ تا ۱۸۰۸ در نیومکزیکو فعالیت می کرد. تصور می شود "ستون های سولمونیک" پیچ خورده آن در دو طرف، اولین نمونه های آن در نیومکزیکو هستند و بسیار شبیه به لاگونا سانترو می باشند.

در سال ۱۸۴۸ یک برج ناقوس سه طبقه به کلیسا اضافه شد و در سال ۱۸۵۶، ناقوس ۷۸۰ پوندی سن خوزه به برج اضافه شد.

در سال ۱۸۵۹، **اسقف اعظم لامی، برادران مسیحی لا سالی** را مأمور کرد برای شروع یک مدرسه پسرانه. یک ساختمان سه طبقه، که اکنون ساختمان لامی نامیده می شود، در نزدیکی سن میگل ساخته شد که در نهایت از سال ۱۸۵۹ تا ۱۹۶۸ محل اسکان دانش آموزان خوابگاه بود. طبقه سوم به دلیل آتش سوزی در سال ۱۹۲۶ دیگر وجود ندارد و ساختمان لامی در سال ۱۹۷۵ در منطقه تاریخی ثبت ملی قرار گرفت. دبیرستان سنت میشل در این دوره زمانی از این کلیسا استفاده می کرد و هنوز هم مالک و متولی افتخارآمیز این گنجینه تاریخی است. در سال ۱۸۷۲، یک طوفان سهمگین دو طبقه برج را ویران کرد و ناقوس سن خوزه را به زمین کوبید و آن را به قطعات کوچک تقسیم کرد یا ترک برداشت. این ناقوس از سال ۱۸۹۵ در داخل کلیسا قرار داشته است. منشأ آن ناشناخته است.

در سال های ۱۸۸۷-۱۸۸۹، کلیسای صد در صد خشتی نیاز به تعمیرات اساسی داشت. به دلیل کمبود بودجه و نیروی انسانی، در آستانه ی تخریب بود. روستاییان گرد هم آمدند و به عنوان هدیه، پشت بند های سنگی برای تقویت دیوار های خشتی و یک سقف قیر و شن برای جایگزینی سقف گلی قدیمی ساختند. دو سال بعد، پشت بند هایی به دیوار شمالی اضافه شد. برادران مسیحی یک کف چوبی سه فوت بالاتر از کف خاکی، یک نرده ی مخصوص عشا ی ربانی و یک درب بزرگ در ورودی غربی اضافه کردند. **بدین ترتیب سنت چند صد ساله حمایت از جامعه آغاز شد که هنوز هم در حال اجرا است!**

آثار هنری روی پرده محراب - جزئیات در زیر (از
بینندگان از چپ به راست، از پایین به بالا) شماره ۱ تا ۹. از بالا، از چپ به راست شروع می‌شود.

. بیضی‌هایی از نایب‌السلطنه اسپانیای نو، قرن هجدهم

بیضی شماره ۱: سنت ترزا آویلا/سانتا ترزا
نقاشی شماره ۲: (بالا وسط) فرشته مقرب میکائیل/سن
(میگل) نیومکزیکو، حدود ۱۷۵۵، مرمت‌شده
اثری اولیه از هنرمند، نقشه‌کش و رهبر مدنی متولد
اسپانیا، برناردو میرا ای پاچکو (۱۷۱۳-۱۷۸۵)، که
توسط مانوئل سانتز د گارویسو، سفارش داده و به کلیسا
(اهدا شد

بیضی شماره ۳ سنت کلر آسیزی/سانتا کلارا
همعصر سنت فرانسیس و از بنیانگذاران فرقه)
راهبه‌های فرانسیسکن، کلارهای فقیر (این پرتو قبلاً به
عنوان سنت گرتروود/گرتروود کبیر آلمان شناسایی شده
(بود))

بیضی شماره ۴: سنت فرانسیس آسیزی/سانفرانسیسکو
نقاشی شماره ۵: مسیح ناصری/عیسی ناصری
(اسپانیای نو، قرن نوزدهم مرمت شده

بیضی شماره ۶:

.سنت لویی نهم، پادشاه فرانسه/سن لویی ری

بسته شماره ۷: قدیس ناشناس، نیومکزیکو، قرن
نوزدهم. احتمالاً سنت گرتروود یا سنت فرانسیس

بسته شماره ۲: فرشته مقرب میکائیل/سن میگل،
اسپانیای نو، قرن هجدهم

بسته شماره ۳: احتمالاً سنت آنتونی/سن آنتونیو یا استابن
روش (روکه). نیومکزیکو، اوایل قرن نوزدهم

در سال ۱۹۵۵، خانم الیزابت بوید (یک متصدی هنر
زیبا را (reredos) استعماری اسپانیایی) مرمت رتابلو
آغاز کرد و پنج لایه رنگ سفید را که برای پوشاندن
دوده و کثیفی روی رتابلو استفاده شده بود، پاک کرد.
اکنون می‌توان کف خاکی اصلی و پله‌های محراب را که
فراتر از نرده عشای ربانی است، از طریق پنجره‌های
پلکسی گلاس کف محراب مشاهده کرد. بسیاری از
از سازندگان نمازخانه (hgyumab) بقایای هیگوماب
در سال ۱۶۱۰ و قطعات سفالی که در زیر کلیسا دفن
شده بودند، با استفاده از رادار نافذ زمین کشف شدند

سینیور رومن روچاس، مکزیک، در سال ۱۹۵۷، ۱۴
جایگاه زیبای صلیب از جنس کاج را به عنوان هدیه‌ای
در ازای مهربانی برادران مسیحی که در طول بیماری
به او نشان داده بودند، حاکمی کرد. سایر هدایای
روچاس در محل اقامت برادران در دبیرستان سنت
مایکل نگهداری می‌شود.

در سال ۲۰۰۸، دبیرستان سنت مایکل با مشارکت‌های
اجتماعی کرنراستونز که توسط مدیر بازنشسته دیوید
کی. بلکمن برای حفاظت از کلیسای سن میگل
سازماندهی شده بود، وارد یک رابطه همکاری شد.
کرنراستونز به خاطر حفظ، مرمت و نگهداری
ساختمان‌های قدیمی خشتی در سراسر شمال نیومکزیکو
شناخته شده است. در سال ۲۰۱۰، گچ سیمانی پورتلند
برداشته شد، خشت تعمیر شد و روکش گچ خشتی روی
آن اعمال شد. در بهار ۲۰۲۰، دیوار خارجی دیگری از
کلیسای کوچک با گچ خشتی و سفیدکاری آهک مرمت و
حفظ شد. ویدئویی از این فرآیند را می‌توانید در
وبسایت کلیسا مشاهده کنید.

ریشه‌های **ناقوس سن خوزه** ناشناخته است. افسانه‌ها و
روایات شفاهی می‌گویند که این ناقوس در اسپانیا برای
بزرگداشت پیروزی مسیحیان بر مورها ساخته شده
است. این ناقوس از اقیانوس عبور کرده و به مکزیک
رسیده است، جایی که **سینیورا لورتا اورتیز، همسر**
شهردار، ناقوس را از ورا کروز خریداری کرده و به
سانتافه آورده است. افسانه دیگری می‌گوید که این
ناقوس در نیومکزیکو در شن ریخته شده است

روی دیوار سمت چپ محراب، نقاشی از **بانوی**
یاری‌رسان همیشگی ما، یک شمایل بیزانسی قرن پانزدهمی،
قرار دارد. شمایل اصلی در کلیسای سنت آلفونسوس د
لیکوری در رم نگهداری می‌شود.

